

MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 18. Februáriusban 1789.

TOROTZKÓI LÁTÓNA,

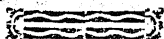
avagy

SZÜLETÉSI VERSEK

Tiszt. Tudós FARTZADI NAGY GABOR Úram-
hoz, a' Torotzkó-Szent-Györgyi Ref. Ekklesiának
Lelki Pásztorjához, és a' Nagy-Enyedi Kerületbeli
Ref. Ekklesiák' Hites Notáriusához, midőn Élete'
kedves Párjának, Tiszteletes Nemes TSERNATONÍ
VAJDA KLARA Afzszonytól Elsőszülött Magzat-
ja ANNA nevű Leánya született volna 1788-dik
Esztenőben Novembernek 30-dik Napján.

Uj-Tordából. GY. J.

A' mit Isten adott, így felel a' Bába,
Bé-lépvén egy kised Vendég a' szobába,
Ki is egy temérdek letétséggel vakos
Világban volt kilentz hónapokig lakos;
Melynek egén a' Nap soha nem Sátoroz,
Tsillagok' rendében az Hóld sem táboroz;
Hol egy világtalan éjjelnek környékén
Alóm ül fekete szönyeggel vontt székén,
Az öt-érzékenység' kapuit bé-zárván,
A' serkentő-órák' költésit nem várván:
Hol az halgatásnak helyén bé-petsételt

Rejtekben egy kisdéd férgetske vett lételt:
 Férgetske, de még-is az Égnek Magzatja,
 A' Lelkek' Attyának remek ábrázatja.
 Hol a' levegő-ég' balzsami ereje
 Nem vólt az éltető lehellet' kút-feje.
 Hol a' minden Bóltsek' mesterségek felett
 Mindenható ujjal fonnak olly kötelet, (a.)
 Melly két ellenkező, külömb természetet
 Szoross Edgyefségnek bilintsébe vetett:
 Halhatatlant kötött töredékeny párhoz,
 Az Istenség' tiszta lehelletét sárhoz.
 Hol a' Világ győző tsudáknak rakásfa
 Ama nagy Teremtés' műhelyének másfa;
 Melyben a' nagy Világ kis példában készül,
 A' semminek méhe minden-nap lételt szül;
 Léven a' formátlan zür-zavarnak képe
 Majd a' földi minden teremtmények' szépe.
 Hol a' Bűn, ez a' föld el-pufztító szikra
 Taplót lelvén, terjed egy testről másikra;
 Ama' mérges kút-fő folyást szélelfti,
 Ama régi kovász a' téltát élelfti.
 Hol épül nem földi sinor-mértek nyomon
 Kéz-nélkül tsinált ház por-fundamentomon,
 Hová egy mennyei Polgár-nemességgel
 Biró szabad Gazda belé-száll olly véggel,
 Hogy az angyali kár és barmok' osztálya
 Között lántz-szem légyen az Isten' tsudája;
 Kerelsen tengeri habok között partot,
 A' múlandók által az örökké-tartót,
 Hol elsőség felett két nagy bajnok testvér
 Küzködven, a' nagyobb a' kisebbel nem ér. 1.

Mos. 25: 22.

(a.) A' Léleknek a' testel való edgyesülése.

Mintha hartzot tartna *Caesar Pompeussal* (a.)

A' kisebbik vérszen-erőt felsőbb julsal.

Mert még akkor örök osztály-törvényt író

Tanáts volt a' kettő közt az határ-biró. *Rom. 9: 11, 12.*

Hol *Hilkia'* Fia két-élű tör nyelvet

Az ötet Alkotó kézből kézzen el-vett. *Jer. 1: 5.*

Vevén Profétái kenetnek olajját

Készül menydörgeni Izráelnek jajját.

Hol egy nagy Királynak útat nyitó Követ

Derekára kötvén a' biztosi (b.) Övet,

Földes Urát, véle öszve-találkozván *Luk. 1: 41.*

Tiszteli, előtte Saruit óldozván.

Nem kiált, tsak mozdúl; a' föld véle rendül:

Két *Dávidi* hárfa (c) egy *Concertre* zendül.

Egy ilyen Világban a' Semmi' kebelét

Él-hagyván egy Kisdéd el-kezdi lételét;

A' Nap akár midön az *Halakat* jegyzi, (*Februdrius*)

(Ki tudhatja?) akár a' *Kos'* szarvát hegyzi. (*Mártius*)

Ezt tudjuk, hogy midön egy soha nem hallott

Hungon a' bé nyitó Vendég meg-rivallott,

A' *Szent - Györgyi* Papi-házba bé-köszöntött;

A' Nap a' *Nyilásban* már havat is öntött. (*November*)

Kilentz Versben az Hóld fél ortzát rejteget

A' föld' árnyékának köz kárpitja megett;

A' letét fedélből ismét ki-takarva

Kilentzszér ujjult ki el-húllatott szarva.

Kilentzszér hangzott a' gyóltts inges Levita

.Száján az Uj-Hóldot hirdető trombita.

G 2

Nyá.

(a.) *Caesar* hat esztendővel volt kisebb *Pompejusnál*

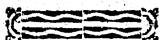
(b.) *Plenipotentiarius*. (c.) Hihető, hogy az *Erjebet'*

Anyja a' *Dávid'* hazából való volt, minthogy a'

Mária' rokanának mondatik.

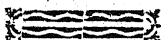
Nyájafon brukkoló társától meg-került
 Galomb-is kilentzszer költött tojáfin ült.
 A' Flóra' Kertészsze kerülvén tábláit
 Kilentzszer áfta-ki hónapos plántáit:
 Midön a' vén Chiron Jegybe fordulóra (Nyilas-Jegy)
 Fel-virradott egy nap, meg-tsendült az óra,
 Mellyet semmi véges értelem, mint éppen
 Az halál' óráját, nem tud semmiképpen:
 E' kettőt a' titkok' nagy petsét-nyomója
 Alatt tart az élet' arany-kólts-tartója.
 A' teremő Izózat, melyre minden kéttség
 Nélkül mindjárt déllel fénylett a' fetétség,
 Parantsola: Nyilj-meg! egy Mindenhatónak
 Kilintsével bé-zárt tartalék - ajtónak,
 A' melynek farkai kemény zárjaival
 A' földnek észlaki 's déli farkaival
 Edgyütt egy kezdetben, egy munkával készült,
 Ana Nagy Áts-mester mikor műhelyben ült;
 Mely a' tengert, és a' méhet egy erővel
 Körül-fogja, mintegy öldhatatlan Övvel, *Jób. 38: 8.*
 Oly könnyen, mint fojtott tömlő' kerek öble;
 Vagy mértékre vágott veder' teli köble.
 Ez az *Ajtó* refzket; a' parantsolatnak
 Terhe alatt nyögő rúgók réft mozgatnak,
 Ingadnak a' farkok, a' zárok feszülnek,
 Nem fognak a' pántok, kilintsek gyengülnek,
 Minden tartalékok, fel-türt gyólts kárpitnak
 Módjára hajolván, szabad útat nyitnak.
 Látsuk, a' fetétség mit szül a' nap-fénynek —
 Imhol tekintete egy kis Teremtménynek!
 Egy láthatatlan Kéz, a' mely kaput bonta,
 Ezt meg-foghatatlan erővel ki-vonta,

Itt minden *Látónák* állnak, mint bálványok,
Nem Mesterek, éppen tsak gyenge kormányok.
Tudós *Agnódicék* (a.) öszve-kaptsolt kéznek
Kétségei között a' kélfzt várván néznek.
Mint mikor a' *Zeilán és Persa* tengerek' (b.)
Fenekén úfzkáló gyórs buvár-emberek.
Fel-nyitván a' gyöngy-ház' rejtekének zárját,
A' kinos haláfszat' meg-nyert Kintses-tárját;
A' drága gyöngy fetét féfzkét már el-hagyja,
A' fáradtnak magát nyereségül adja:
Igy ez a' fetétfből ki-fénylett gyöngy' fzeme,
Mely drágább, mint minden déli kintsek' neme,
Fel-vonván a' függő reménység fedelét,
Egy fáradt *Rákhelnek* meg-tölti kebelét.
Hogyha két Gyémántok, mikor egygyé léfsznek,
Kisded Gyémántotska magzattal tenyésznek, (c.)
Sokkal inkább, oh Te kis ujj Gyémántotska!
Lettél két Gyémántból pattantt Alakotska:
Tündöklik az edgyik *Urim'* medályjában, (d.)

A'

-
- (a.) Ez vólt *Athenae* Várofsában Orvos-doktorságot viselt hires Szüz, és egyfzer'smind Bába-is; minthogy a' régieknél az Orvosók egyfzer'smind Bábák-is vóltanak.
- (b.) A' Napkeleti és déli meleg-tartományoknak és szigeteknek némely tengereiben teremnek azok a' tsigák, mellyeket a' buvárók, le-ereszfkedvén életeknek nagy veszedelmével a' tenger fenekére, onnan ki-haláfsznak, és fel-nyitván, ki-vefszik onnan a' drága gyöngyöt.
- (c.) Hogy a' természetnek ez a' nagy tsudája ugy lett légyen, írják némelleyek. Lásd *Urfin. Theol. Symbol. Symbolo CXLVIII.*
- (d.) A' fő Papnak mellyjére függéfszett drága ékes-

A' máfik a' *Sára*' 's *Rebeka*' nyakában.
 Nehézkes bimbói a' szöllő - vefszőnek
 Gyenge boritékok alatt ha meg-nőnek,
 A' kíváncsi szemek nézik az el-kezdett
 Fokadásnak útján született gerezdet.
 Majd, mint édes gyümöts, arany szinnel tetfzik,
 Akkor a' vefszőről örömmel le-metszik.
 Oh Te Nemes Szöllő-tő drága gyümötse! *Sólt.* 128: 3.
 Jövei! édes ized szájunk', szivünk' töltse.
 Hadd koftoljanak-meg ajakink, oh gyenge
 Artatlan tsókoknak kívánatos Senge!
 Illy kívánságunknak leg-ottan kedveze
 Egy hív *Látónának* (a.) készen álló keze;
 Le-metszi fájárúl, fogván metsző-kését,
 E' gyümölsős méhnek meg-sengült termését.
 E' meg-esvén; kérdék, kit fog két markába?
 A' mit *Isten* adott (b.), így felel a' Bába.
 El-halगत — a' többit utánna gondolja,
 Szontyolódott nézés szivét tolmátsolja:
 „ Ez-is kedves, mivel *Isten*' ajándéka;
 Meg-elégszünk, bár nints tsordúltig a' véka;
 De a' sebes öröm a' már meg-tsüggedett
 Reménységnek fiú nemmel hizelkedett.
Bacchus' járdovánnya hétszer ontott levét,
 Sarlos *Céres* hétszer türt a' tarlón hevet.
 Fellegek' szomszédja, *Torotzkó*' kö-szála

Hét

(a.) A' Poétáknál *Látóna*, 's *Lucina* a' szülés körül forgolódó *Isten*-aszszonyok voltak. Ezeket mi Bábáknak hívjuk.

(b.) Közönségesen bé-vett szóllások' formája minden Bábáknak, leg-alább Erdélyben, hogy midön le-ány-gyermek születik, kívált Első-szülott, azt szokták mondani: A' mit *Isten* adott.

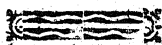
Hét Verfen a' télnek tár-házzal szolgálá;
Szent György' kopaszszán-is a' meg-zuzmazázott
Szakállú *Boreás* annyiszor szánkázott;
Ugy a' *Torotzkói Lemnus*' korom bűzzel
Gözös koha hétszer lobbant ujjabb tüzzel, (a.)
Hol hétszer szollalt-meg a' fagyban heverő
Halgatása után a' termérdek Verő:
Miólta *Fartzádi* mirtus-koronában
Szolgálván, temjenez *Paphus*' templomában.
Hymennek adózik menyegzői bérrel,
Aldozik *Junónak* gerlitzé kövérrel. (b.)
Miólta *Erato*' nyájas tanitványi
Lettenek ágy-vető nyoszolya -leányi.
Illy hozfzas ideig, midőn a' mi látított
Reménységnek lenni, tsupán álmodt jádzott;
Midőn idő telve most már az ösztövért
Bimbókat fel-váltó jövés vala kövér:
Méltán az hetedik tavaszra halasztott
Gyümölsözés várta azt a' szebb malasztot,
Mellyel két nem közzül a' némesebb résznek
Sorfoli bimbófsabb terméssel tenyésznek;
Várta azt a' Nemet, mely a' nemzet' töve,
Elők' jegyző-könyve, ház' szegelet-köve;
Azt a' Nemet, melyre minden páros ágynak
Első 'Sengét váró kívánsági vágynak;
Mely nélkül a' gazdag *Boáz* szegény vala,
A' bánatba süllyedt *Rákhel* szintén hala.
Vajha az idővel küzködő Reménynek

G 4

Egén

(a.) *Lemnus* a' vas-mives *Vulcánus*' lakó-helye volt.
Torotzkó-is pedig híres vas-mivelésről.

(b.) Az Uj-Házafók gerlitzével és galambal szoktak
vólt áldozni a' *Junónak* Oltárán.

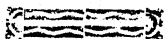

Egén már ne volna szeplője nap-fénynek!
 Vajha *Rákhel* kiseded *Joséfet* ölelne;
Zakhariás Papnak *Jánoska* felelne!
 A' fok haladéktól beteg kívánságnak
 Orvosi miért hogy most is eret vágnak?
 Apasztják a' tellyes örömnék híg vérét,
 Metélik a' gyógyultt seb-helynek kövérét?
Junó! mért nem nyertünk Fiút? az iranta
 Tanátskozott Vérség hát nem azt kívánta:
 A' szebb Réfz potoljon annyi haladékot,
 A' nyert per ne-hadjon hátra akadékot?
 De im Nyilat fogtunk, melynek nints idege (a.)
 A' kész Valóságnak van egy kis ürege;
 Termett az árnyékos *Kikajon* szép ágot,
 De valami féreg rajta tsorbát rágott. (b.)
 Szép kis Hóld, de látszik rajta fogyatkozás;
 Szép *Vénus*, de habból termett tsak változás (c.)
 Szép Nem, de tsak gyengébb Edény a' Leánzó;
 Alak, de tsak *Leány* — Meg-tsalt az arányzó.
 Talám a' Nap akkor járván az *Halakban*,
 A' természet gyengén fázott ez *Alakban*;
 Talám a' *Sirius*' szertelen melege,
 Mellynek az el-múlt nyár vólt forró betege,
 Sinlésben ejtvén az egész természetet,
 Ki-égette vala az *Him* tenyészetet.

Talám

- (a.) A' Fiak *nyilaknak* neveztetnek 'Sólt. 127: 4.
 (b.) *Kikajon* 'Sidóul az a' plánta, melly a' *Jonás* feje felett fel-nőtt vólt, de a' féreg el-rágta. A' meg-tsalatkozott Reménységnek példája ez.
 (c.) A' Poéták-Iszerint *Vénus* a' tengernek habjából származott. Mitsoda állhatatlanabb 's változóbb a' habnál? *Varium & mutabile semper Femina.*

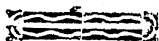
Talám irigy *Júnó* fél-lobbant haragja
Trója ellen ujjabb haragját faragja,
 Gazd-afszonyt szaporít, nem pedig katonát,
 Hogy meg-vonja tőlle a' *Márs'* tulajdonát.
 Akármint lett; a' vártt tzelától meg-kell térnünk
A' mit Isten adott, azzal meg-kell érnünk.
 Itt *Márs* a' *Junóval* vételkedtek ketten,
 De *Junó* vett erőt ez Első-születten,
Márs ezt Páva-farkra nyirt kalappal várta,
 De *Junó'* kezében vólt a' gyöngyös-párta:
 Amaz-is számára rántott éles szablyát
 Ez-is Orsót, guzsalyt, 's len-pázfémak' darabját.
 Pallás Deák, Német, Frantz Munkák' fok százát
 Gyűjtvé, ki-nyitotta néki Könyves-Házát:
 De *Junó* a' takáts-műhelybe ragadta,
 A' Konyhát, Kamarát birtokában adta,
 Küsdik a' Reménység a' Jelen-valóval
 A' Mag-vető hartzot tart az aratóval:
 Szárában indulván kast töltött a' búza,
 De vékony aratás abból visszsa-húza,
 A' Reménység' méhe fogadott gazdagon,
 De szűkebb az áldás a' Súgár asztagon.
 Külömben — a' munka nem vész-el hijába,
A' mit Isten adott takarjuk pólába. „
 Ekképpen folytatta titkos gondolatját
 A' Bába, kezében tartván kis Magzatját.
 Tovább nyujtja ki-nem fogyható panaszszát,
 Mint-sem három finges póla-kötő' hoszszát.
 Szorongatja, mintegy *Pythiat*, a' Lélek,
 Mit szoljak — *Tsak Leány* — másként nem itélek,
 En pedig, jó Bábák! itt más szemmel nézek,
 (Nintsen szenes-vizre szükség; nem igézek.)

Az én *Múzsám* tellyes reátok haraggal,
 Nem engedzelhetõ femmi tömjén szaggal,
 Az én *Múzsám* maga szép Neme mellé szit,
 Az ellenkezõkre tsak-nem átkot készít.
 Ti! kik az izzasztó pálya-futás végett
 E' Világ' sikkjára bé-lépõ Vendéget,
 Eleibe-menvén kofzorú-kötéssel,
 Ölbe fogadjátok elsõ köszöntéssel!
 Ti! kik minden földi-állat felett ennek
 A' magával inkább jól-lehetetlennek
 Fel-segállításához' elsõ kézzel nyúltok,
 Eredeti vérét el-mosni fordúltok!
 Kik a' földön Elõk' követei lévén,
 Világ' tengerének az innetsõ révén.
 A' tengerre-szállók' útján elöl-álltok,
 Egy evezõ vászon-táblával szolgáltok!
 Kik egy kofszolásból lett szerentsétlenre,
 A' büntõl tzégéres rút meztelenre,
 Mint *Jáfet*, elõször fedél-ruhát adtok,
 A' gyalázat' teflét takarni szaladtok! (a.)
 Ti mondom, 'Söldofi surtzos *Látonának*,
 Tanitvánnyi fel-türtt kezü *Lucinának*!
 Mondjátok-meg nékem (a' *Styxre* kényszerit
 Az én *Múzsám*, mellyet Hólttak' lelke merit.)
 Miért, hogy ha Fiút érkezni szemlélték,
 Magas hangal fennyen-járó szókkal éltek;
 Ha Leányt: le-sütött fövel udvaroltok,
 Ditsekedés nélkül tsendes hangon szoltok?

Hát

(a.) A' tiltott gyümölsnek ama' kofszolásából lett az ember gyalázatos meztelen, mint *Nóé*. A' Bábák azok, kik ezt a' meztelenséget leg-elõször ruhával bé-fedik.

Hát talám a' gyengébb Edény' élő képe
A' vártt Nyereségnek nem épen a' szépe ?
Hát a' Természetnek a' kisebbik Nemben
Munkás mestersége nem remek mindenben ?
Hát a' Leány, ámbár nints elől a' széke,
A' tökéletesség' tsak egy fél mértéke ?
Nem igaz. Itélni görbe fontal tudtok,
Egyiptomi Bábák' nyelveken hazudtok.
Hiszem egy *Isteni* kéznek *Adománnya*
Az Aldás' kövérebb Részze, nem sovánnya:
A' mit az Isten ad leg főbb Jókkal sorba,
A' tökéletesség' rendén nints ott tsorba
Mint a' *Nátánáel*, ugy egy *Theodora* (a.)
Születésen tsendül leg-szerentsésbb óra.
Köz lévén mind a' két Nemmel e' nevezet,
Hirdet egy *Isteni* gazdálkodó kezét.
A' szép Nem' Sorfosi az Erősebb Nemmel
Egyaránt osztozó testvérek érdemmel. (b.)
Sőt az *Isten'* szája-szerint a' Leányok
Templomépítésre faragott márványok ; 'Sólt. 144: 12
A' Fiak tsak Plánták, márvánnyal nem érök,
Eröt a' szépséggel edgyütt nem ígérök.

Sze-

'a.) 'Sidó nyelven *Nátánáel*, görögül *Theodorus*, *Theodora*, *Theodosius*, *Theodosica*; Deákúl *Deodatus*, *Deodata*, mind *Isten adománnyát*, vagy, a' *mit az Isten adott*, jelentenek. Ilyen neven mind a' két Nemen elegenden vóltak a' Görögöknél és Deákoknál, kivált a' régi Keresztyéneknél.

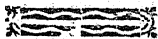
(b.) *Virorum, Mulierumque Virtus una eademque est.*
Plutarchi.

Szerelmes Barátom! kit a' tudós Irás'
 Gondjaival elegy múltat gyermek-firás :
 Olly firás, melly néked már most az hetedik
 Elszendön Atyai névvel hizelkedik,
 Tudom, kezét fogván, edgyet értefsz velem,
 Midön örömedet örömmel tisztelem,
 Az Házafok' próba - köve hét tél, hét nyár,
 A' tökéletesség a' hetes számmal jár.
 Most lett nállad Kintses-ház a' Könyves-szoba
 Olly Arannyal, mellyet készített hét próba.
Leány; de Jupiter' feje' Maradvánnya, (a.)
Igaz Deodata, Isten' Adománnya.
Leány Ez; de rendet a' Természet nézett;
 Alól kezdett elébb munkát, nem tetézett:
 Az alsó gráditsról léptett felsőbb fogra,
 A' gyengébb kötésről a' keményebb fogra.
Leány; de a' kiben Fiat-is fogsz nyerni,
 Gyökeret meg-óltott Tzedrusodban verni.
 Midön tudós kérők tiszteletre hajtott
 Fejekkel egymásnak adnak nálad ajtót;
 Midön sok jók közzül választott jobb Vönek
 Sugári dél szinben reád vissza-jönek.
 A' Fiú, ha roszfz-is, nyügnek marad rajtunk,
 A' mitsodás el-nem vetjük; tsak sohajtunk;
 De jó Leány után az Ifjak sorából
 Válogatunk Fiat készen a' javából.
 Tsak légyen szép arany koronátska nálunk,
 Erdemes Föt annak számára találunk;
 Tsak légyen ölünkben kedves *Lavinia,*

Tró-

(a.) *Minerva a' Jupiter fejéből szökött-ki,*

Trójból is el-jő az *Ankhiles'* fia. (a.)

Leány; de nem félthedd, hogy a' *Márs'* Hadnagygya
Kebeledből *Belgrád* alá ki-ragadja.

Nem fogja kívánni *Dnizster* 's *Duna* köze,
Hogy légyen ártatlan vér-ontás' eszköze.

Leány ez; de nagyobb az háznál érde,
Gondos *Anna'* serény keze, lába, szeme.

Mihelyt nő, hozzád-is hivséget mútogat,
Kedves *Dajkád* leszen, köt, mos, főz, varrogat.

A' *Fiú* lak-helyét *Oskolában* leli;

Otthon nem hajt hasznót, a' költséget nyeli.

Ha *Esau* vaddal *Isák'* kedvét lelte,

Aeneás *Anchilest* vállain emelte:

Több az, ha egy *Leány*, hogy rab édes *Attya*.

Éhel el-ne veszfzen, titokban szoptatja. (b.)

Leány; de elméje ha leszfz mélyen-látó,

Most nemzett *Portiát* ujjabban egy *Cató*;

Ha fedez *Atyának* szerelmét e' póla,

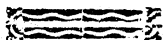
Cicerora nevet ismét *Tulliola*. (c.)

Ha

(a.) *Lavinia* Olofz-országban vólt *Latinusnak* *Leány*, *Aeneás* pedig attól igen meszfze *Trójai*; még-is meszfzünnen tsak oda vezette a' Végezés fok vízfzontagságokon, hogy *Laviniát* vegye feleségül.

(b.) *Hires* *Historia* *Romában*, midön egy ember éhel halásra sententziáztatott vólna, annak menyetskeleánya hozzá bé-járván, minthogy semmi ételt számára nem vihetett; fokáig szoptatta alattomban. Melly ki-tudódván, emlékezetire e' dolognak *Templom* építettett.

(c.) *Portia* vólt *Catónak* igen ditséretes *Leány*; *Tulliola* pedig a' *Ciceróé*, kit felette igen szeretett.

Ha lefzsz *Penelopé*, tisztaság' Oltára,
 Születtetik még más *Ulisses* számára.
 Ha *Cloelia*; folyhat uj *Tiberis*, mellyen
 Még egyfzer egy Szüznek által-úfzni keljen. (a.)
Leány ez; de minden ebből-is ki-telik,
 A' miért a' Fiút nagyobbra emelik.
 Örököst kívánfz-é, kiben nem egy század'
 Altal-élésére épüljön-fel Házad?
 Imhol a' *Selóphád* Leányinak részek
 Ennek-is fiúi juft engedni kéfztek. 4. *Mos.* 27: 7.
 Akarod-é, légyen ez-is Profétifsa,
 Ki Szent Irás' tárját arany költsal nyifsa?
 Imhól még, ha meg-nyilt ajakai fzöllnak,
 Ötödik Leánya *Filep* Apostolnak.
 Szükség-é, hogy légyen fifakos e' *Pallás*,
 Kit hartzra idezzen a' trombita-hallás?
 Allhat *Deborával* 's *Judittal* egy forba,
 Vagy *Telefillával* ki-mehet Táborba. (b.)

Vagy

(a.) Ez a' Romai Nemes Leány, az ellenségnek szoross örizetéből el szökvén, hallhatatlan-bátorsággal a' Tiberis vizét által-úfzta, és Romába vízfzizta-ment.

(b.) Ez a' *Telefilla* Görög-orfzágnek *Argos* Várofsában nagy vitézséget mutatott, midön az Afzfzonyokat fel-fegyverkeztetvén, és maga vezérelvén, a' Várostól az ellenséget hatalmason vízfzizta-verte.

Vagy ha erős frigyét tart *Aquilejával*

Szolgalhat oltalom végett bár hajával (a.)

Üzszon-é a' titkos természet mélyjein,

Üljön-é Világi Böltsek' műhelyein ?

Lehet ez-is *Dámo'* 's *Hypatia'* másja

Avagy nyelvek' tudó *Morella'* pajtálsa (b.)

Szóljon-é Törvény-szék előtt, mint Prokátor ?

Lehet *Hortensia*, bölts, ékes, és bátor. (c.)

Szedjen-é borostyánt a' *Parnassus'* hegyén ?

Sétálhat, mint *Musa*, az *Aoni* megyén.

Himezhet koszorús *Thebæi Corinnát*,

Lan-

(a.) *Aquileja* Várofsában egykor az Afzszonyok a' Várnak erős meg-fzállásakor hajókat el-nyirták, és abból köteletskéket fonván, a' nyilaknak húr gyánant adták, melly-által a' Város az ostrom alól fel-fzabdúlt.

(b.) *Danió Pythagorásnak* Leánya, az ő Attyának *Philosophiáját*, hólta után, sok homállyaiból ki-világosította, maga-is nagy *Philosopha* lévén. *Hypatia*, *Theon* Philosophusnak Leánya, Attyát hamar meg-haladván, az *Alexandriui* közönséges Auditoriumban *Mathesist*, *Philosophiát*, *Astrologiát* tanított, nagy fokaságtól álmélkodással hallgattatván. *Morella Juliánna* pedig 12 esztendőskorában a' *Philosophiából* disputált a' *Lugdunumi* *Academiában*, és 14 Nyelveket jól értett.

(c.) Ez a' Romai Afzszony egykor *Oktávius*, *Antonius*, és *Lepidus* előtt a' Romai Afzszonyok' közönséges ügyeket, midön arra férfiú Prokátor senki sem vállalkoznék, olly nagy böltsésséggel és

bá-

Lantolhat edgy *Sapphót*, egy *Binsia Annát*. (a.)

Vagy talám Orvosi Méltóságot nyerjen,

Földet, füvet, értzet, fát egybe-keverjen ?

Ulhet még *Feretri Mária*nak székén, (b.)

Ki minap *Bullát* nyert *Florentznek* környékén.

Látod-é, Barátom! meg-elégít téged?

E' Fiakkal edgyet-érő Nyereséged

Ki most-is, mikor még Pólában nyújtózik,

A' Fiút illető Pálmákkal osztózik.

Ezentúl kérkedjék fennyen már a' Bába,

Hogy egy kedves ANNA lépett a' szobába.

Hofszan irék; mert hogy Matériát kaptam,

Leányhoz illendő Slepkes Szoknyát szabtam;

Mikor Fiad lészén, a' maradt darabok'

Föltjaiból kurta dalmánykát-is szabok.

bátorsággal folytatta Orátziojával, hogy éppen nyertt pere lett.

(a.) Ez a' *Corinna* olly híres Vers-szerző, hogy a' híres *Pindárus* Poétát ötför győzte meg közönséges Verfelő-Hartzon az egybe fereglett nagy sokaság előtt. *Anna Binsia*nak pedig Belga nyelven írott Verseit éppen a' Görög *Sapphonak* Verseihez hasonló szépségüeknek ítelték a' Tudósok.

(b.) Ez az Orvos-Doktor Kis-Alfiszony tsak a' közelebb múlt özfzel nyerte a' ditsőséget. Lásd a' Magyar Kurirnak 89-dik darab, az 1167 le-
velen.

